

Bazilika

Sedembolestnej

Milí priatelia Národnej svätyne, drahí bratia a sestry!

Jeseň v Šaštíne je pre mňa osobne mimoriadne zaujímavým obdobím. Po veľmi intenzívnom septembri, plnom rôznych pútí, z ktorých najvýznamnejšou udalosťou je slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, sme sa prehupli do októbra. Hoc aj tento mesiac je naskrz mariánsky, má úplne iný charakter. Do popredia sa dostáva modlitba posvätného ruženca,

Dieric Bouts: Mater Dolorosa

naplnená chvíľkami ticha a pokorného, záдумčivého kráčania spolu s Máriou naprieč tajomstvami Ježiša Krista. Nestačí byť už len pasívnym prijímateľom rôznorodých zážitkov, kultúrnych či duchovných podujatí. Sme pozvaní ponoriť sa do rozjímania. Boh nás pobáda, aby sme sa vydali na najnáročnejšiu púť – do vlastného vnútra. Mojm spoločníkom pri stále sa predlžujúcich večeroch býva tiež jeden obraz s názvom Mater Dolorosa – Matka bolestná.

Autorstvo tohto diela sa pripisuje dielni holandského maliara Dierica Boutsa. Nevieme presne, či tento obraz vytvoril sám majster alebo niektorý z jeho žiakov. Panna Mária je ale veľmi podobná – tvárou aj odevom – Božej matke z iných Boutsových obrazov. Mater Dolorosa pochádza z pôvodného dyptichu „Kristus a Panna“, ktorý postupne povstával v rokoch 1470-1475. Pozadie obrazu tvorí podľa vzoru ikonopiseckého kánonu zlatá farba. Symbolizuje prítomnosť Boha, Božstvo, Božiu moc a milosť, nebeské svetlo. Vyjadruje to, čo je nadzmyslové, nášmu zraku neviditeľné.

pokračovanie na str. 2

Zobrazuje prežiaranie osoby a vecí, ktoré s ňou prišli do kontaktu, božským svetlom. Odev Panny Márie je výnimočne tmavý. Sivá spodná tunika a priam až čierny mandylion. Čierna farba je farbou tajomstva a zároveň smrti a bolesti. Spodná šatka je však biela. Dotýka sa priamo hlavy Panny Márie a v tej je všetko jasné. Aj napriek bolesti, ktorú aktuálne prežíva, pamätá si každé jedno slovo svojho Syna, každé prísľúbenie, na základe ktorého musí nastať víťazstvo a vytrysknúť život. Najúchvatnejším detailom na obraze sú oči Nebeskej Matky. Ich pohľad mi pripadá taký plný. Je to všetko doplnené výrazným prekrvením. Nejde tu iba o to, že tieto oči plačú, ale predovšetkým o to, že sú to oči, ktoré „hľadeli, hľadeli a uvideli“. Uvideli a spoznali veľkosť, silu a moc Jediného Boha – Stvoriteľa a Spasiteľa, ktorý sa skláňa k človekovi.

Týchto pár riadkov píšem v predvečer 28. nedele, v ktorej nás liturgia požehnáva úryvkom z Lukášovho evanjelia o desiatich malomocných. Oslovuje ma v ňom to, že tí malomocní spravili celú sériu vecí. Celkom vedome a s konkrétnym cieľom. Vyšli zo svojho príbytku, zastali na ceste, volali k Pánovi. Oslovili ho po mene: „Ježišu, Učiteľ!“ Nedošlo k žiadnemu omylu! Prosia ho o milosť, ktorá nie je samozrejmosťou, ale darom niekoho ozaj mocného. Idú sa ukázať kňazom, taktiež podľa Ježišovho pokynu. Hľadia a hľadia na svoju očistenú pokožku a nič, s vý-

nimkou toho jedného uzdraveného, nevidia. Namiesto je preto Ježišova otázka: „Neočistilo sa ich desať? A tí deviaty sú kde? Nenašiel sa nik okrem tohoto cudzinca, čo by sa bol vrátil a vzdal Bohu slávu?“ Hm, cudzinec. Tí ostatní boli zrejme domáci. A práve v tom môže byť problém. Mnohokrát som aj ja už natoľko „doma“ v Božích veciach, že si ich ani nevšímam. Všetko je len bezduchá rutina. Toľko Božích dobrodení, toľko prejavov Božej starostlivosti, toľko nezvratných dôkazov Božej lásky a môj pohľad ostáva prázdny. Na čo sa momentálne dívajú moje oči? Na film, ktorý mi premieta Duch tohto sveta? Sledujem, ako sa mi pred očami mihajú obrazy beznádeje, negativizmu, zla, nespravodlivosti, katastrofických prognóz. Toľko obsahu, no nedá sa ním nasýtiť. Ostáva po ňom prázdnota.

Toto je dôvod, prečo aj v túto jeseň vyťahujem Boutsovu Mater Dolorosa. Obraz ženy, prežiarenej svetlom Božej prítomnosti. Ženy, ktorá pritom nie je ani náhodou vytrhnutá z reality. Obraz Matky, ktorá pociťuje zlobu Nepriateľa spásy. Pociťuje ju naplno. Pravdivé sú jej slzy, jej smútok, jej čierny plášť. Napriek všetkému odvracia zrak. Nie je ochotná sledovať, čo sa jej niekto snaží nanútiť. Ona už spravila rozhodnutie. Sama, slobodne a dobrovoľne. Na každú časť jej tela dolieha to, čo zosnoval Zlý, ale pohľad nechce mať prázdny. Chce neustále hľadiet, hľadiet a vidieť Boha neustále prítomného a konajúceho v jej živote.

Dovoľte mi, v mene svojom, mojich spolubratov, všetkých zamestnancov a dobrovoľníkov Národnej svätyně, popriať vám požehnanú jeseň, plnú tichých a pokojných chvíľ ako stvorených na to, aby ste naplnili svoj zrak pohľadom na Boha. On rozumie vašim životom. Je stále stále

blízko vás a túži, aby ste boli aj vy blízko neho. Nech sa pre vás stane nevyčerpatelným prameňom nádeje, radosti, pokoja a predovšetkým nového života. A to všetko pod mocnou ochranou našej Sedembolestnej Matky a Patrónky.

P. Ondrej Kentoš OSPPE, rektor

Púť motorkárov 25. júna

Stalo sa tradíciou, že poslednú júnovú sobotu popoludní zavítajú do baziliky špecifickí pútnici so svojimi „spoločníkmi“ na cestách. V tomto roku to bol už 14. ročník Púte motorkárov.

Hlavným celebrantom svätej omše bol rektor Národnej svätyně páter Ondrej Kentoš OSPPE a bola obetovaná za zomrelých motorkárov, ktorí zahynuli na cestách a zároveň ako poďako-

vanie za živých a ich šťastne odjazdené kilometre. V príhovore vyzdvihol najmä zodpovednosť a ohľaduplnosť motorkárov, ktorí zbytočne a neuvážene neriskujú svoj život a životy ostatných. Priestor pred bazilikou sa stal nachvíľu parkoviskom krásnych zväčša dvojkoľosových „strojov“ aj napriek nepriaznivému počasiu. Po svätej omši páter Ondrej posvätil motorky a udelil kňazské požehnanie pre všetkých pútnikov.

Páter Ondrej požehnáva motorky

Púť gréckokatolíkov Bratislavskej eparchie a Svetové stretnutie rodín 25. jún

V areáli baziliky Sedembolestnej Panny Márie sa konalo Svetové stretnutie rodín v Bratislavskej eparchii. Bolo spojené s tradičnou eparchiálnou púťou na sviatok Presvätej Bohorodičky Spolutrpiteľky.

Dvojdnňové stretnutie rodín sa začalo večer 24. júna v kaplnke kláštora slávením sv. liturgie. Neskôr nasledovala modlitba chvál, sprevádzaná spevmi a Božím slovom.

Sobotné doobedie patrilo sláveniu archijerejskej liturgie v bazilike, ktorú viedol eparcha vladyka Peter Rusnák. Súčasťou bol aj obrad kňazskej vysviacky diakonov Michala Janočka a Petra Sahajdu na presbyterov. Svä-

Vladyka Peter Rusnák počas kňazskej vysviacky

tenci sa symbolicky zasňubujú s oltárom, na ktorom ako kňazi budú sláviť božskú liturgiu. Potom kandidáti vyznali vieru a predniesli sľub vernosti biskupovi, pápežovi a ich nástupcom. Podstatným znakom kňazskej vysviacky je už od čias apoštolov vkladanie rúk a konsekračná modlitba, ktorú predniesol vladyka Peter nad jednotlivými svätencami. Na záver novokňazi pozdravili božkom pokoja svätiteľa i všetkých spoluslúžiacich kňazov a spolu s nimi slávili svoju prvú svätú liturgiu.

V homílii vladyka zdôraznil, že keď človek prijíma sviatosti (krst, pokánie, manželstvo, vysviacku, ...) Ježiš Kristus sa v tej chvíli zjednocuje s ním. Pretože ňa miluje a chce, aby si objavil, pochopil a prijal jeho lásku.

Kazateľ ďalej upriamil pozornosť na sviatok Spolutrpiacej Bohorodičky. Keď máš lásku, tak vieš, čo to znamená trpieť spolu so svojím dieťaťom, s druhým človekom. Spoluutrpenie, spolucítanie, empatia veľmi chýbajú v dnešnom svete. Aj kňaz, ktorý reprezentuje Krista na zemi má túto úlohu, toto poslanie. Inšpirujúc sa slovami sv. písma: „*Plačte s plačúcimi, radujte sa s radujúcimi!*“ /Rim 12,15/

Poobede boli pre deti pripravené rôzne aktivity a atrakcie. Podujatie podčiarklo tému rodinnej lásky ako povolania a cesty svätosti. Všetkým prítomným rodinám bol zároveň odovzdaný List Svätého Otca rodinám.

Festival sakrálnnej hudby 11. september

VIII. ročník Medzinárodného festivalu sakrálnnej zborovej hudby sa konal pod organizátorskou taktovkou občianskeho združenia Cantilena zo Senice, mesta Senica, mesta Šaštín-Stráže a, samozrejme, komunity otcov pavlínov.

Nádherná hudba a spev v bazilike v nedeľu popoludní umocnila výborná akustika tohto veľkolepého sakrálného priestoru.

So svojím repertoárom sa postupne na pomyselnom javisku pod nohami milostivej piety Sedembolestnej Panny Márie vystriedali štyri spevácke zbory. Svoje umenie nám predviedli: Kórus Spontánusz Sopron z Maďarska, Pěvecký Sbor města Vrba pod Pradědem, Slovenský Spevácky zbor Adoremus – Vráble a Cantilena - Spe-

vácky zbor mesta Senica. To, že hudba spája dokázali poslucháčom aj na tomto kultúrno-duchovnom podujatí, keď si spolu zaspievali niekoľko piesní a spoločne prekonalí cezhraničné, či jazykové bariéry.

So svojimi dojmami sa s nami podelila organizačná vedúca zboru Cantilena pani Anna Klemková: *„Bolo pre nás ctou a veľkým potešením, že po desiatich rokoch sme mohli náš Festival sakrálnnej zborovej tvorby uskutočniť v Národnej bazilike v Šaštíne. Veľmi nás potešil záujem divákov, veľká účasť a ich spontánne pozitívne reakcie. Aj pre nás, spevákov, je veľkým zážitkom spievať na tomto pútnickom mieste. Sme radi, že budeme môcť pokračovať v tejto spolupráci a aj budúci festival uskutočniť práve v bazilike.“*

Záverečná spoločná pieseň zúčastnených zborov

Prvé soboty

Prinášame Vám niektoré okamihy z homílií svätých omší Prvých sobôt v mesiacoch august a september.

Mons. Peter Beňo, nitriansky pomocný biskup nám vo svojom príhovore počas Prvej soboty v mesiaci august pripomenul práve aktuálny sviatok, ktorý bol slávený 6. augusta a síce Premenenie Pána. Otec biskup zdôraznil túto mimoriadnu evanjelióvu udalosť slovami: *„Táto udalosť bola taká významná, že aj svätý Ján Pavol II. si želal, aby sa dostala medzi tajomstvá modlitby posvätného ruženca. A preto aj medzi tajomstvami ruženca svetla rozjímame aj o premenení Pána.“* V širšom kontexte otec Peter pokračuje, že Pán Ježiš chcel takto svojich

vyvolených apoštolov Petra, Jakuba a Jána povzbudiť, lebo im predtým prezradil, že bude trpieť a následne k tomu pozýva aj apoštolov. Aby ich toto utrpenie, ktorého mali byť svedkami veľmi nenaľakalo alebo úplne nezlomilo. A tak sa aj stalo, keď počujeme Petrove slová: Pane, dobre je nám tu. Kazateľ nadväzuje práve na tieto slová, keď povedal: *„Dobre im bolo pri Pánovi. Dobre im bolo vtedy, keď mohli čo len čiastočne nahliadnuť do toho, čo budeme raz v nebi prežívať a na čo budeme hľadiť večne.“*

V ďalšej časti príhovoru nám duchovný otec pripomenul nekonečnú lásku Boha Otca k svojim deťom: *„Sme milovanými Božími deťmi. Milovanými božími synmi a dcérami. To je veľká výsada. To je veľká vec!“* A zároveň otec biskup pokračuje: *„To je ten najväčší titul, ktorý v živote môžeme do-*

Biskup Peter Beňo počas homílie

siahnuť... nezaslúžený dar, veľká milosť.“ Nesmieme zabudnúť, že je to aj náš veľký záväzok, veľká zodpovednosť. Ako Božie deti sa máme usilovať robiť dobré meno svojmu nebeskému Otcovi. Slovanmi otca biskupa: „*Neodtiahnuť srdce od Ježiša od Jeho vôle.*“ Prvá septembrová sobota je v bazilike už tradične spojená s poďakovaním dobrotivému Pánu Bohu za úrodu – dožinkami. Hlavným celebrantom ďakovnej svätej omše bol Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup. Hneď v úvode svojej homílie poukázal na blížiaci sa sviatok mena Preblahoslavennej Panny Márie (12. september) a v tomto kontexte na dôležitosť mena každého z nás, no predovšetkým mien, ktoré nosia naše mamy, babičky, starké. Otec arcibiskup upriamil pozornosť najmä na Máriu ako naj-

krajšie meno našej Nebeskej Matky a ktorú si každý kresťanský národ ctí svojim osobitým spôsobom. Slovenský národ ako Sedembolestnú Matku a napríklad Poliaci ako Kráľovnú Poľska.

Na inom mieste príhovoru otec Ján pripomenul, že Panna Mária je tiež Matka kňazov. Ako sám povedal: „*Panna Mária nám vyplňa prázdne miesto...Keby Ona nebola našou Matkou, dosť ťažko by sme prežívali ako kňazi. Ona nám nahrádza všetky ženy, ktoré by potencionálne mohli byť našimi manželkami, našimi dcérami.*“ Na záver nám duchovný otec pripomenul 5. výročie smrti otca biskupa Mons. Štefana Vrabľeca a vyzdvihol najmä jeho veľkú mariánsku úctu a oddanosť, ktorú prejavoval a realizoval vo svojom kňazskom živote.

Arcibiskup Ján Orosch prijíma obetné dary

Národná púť 15. september

Národná púť k Sedembolestnej je sprevádzaná trojdňovým duchovným programom už od 14. septembra, teda od sviatku Povýšenia svätého Križa, a v tomto roku bola spojená s 1. výročím návštevy Šaštína Svätého Otca Františka.

Aj v tomto roku sa veriaci duchovne pripravovali pred slávnosťou Sedembolestnej Panny Márie. Novéna od 6. do 14. septembra každý deň v rámci večernej svätej omše s otcom biskupom Jozefom Halcom postupne odkrývala mozaiku Panny Márie v šaštínskom príhovore pápeža Františka. V úvode slávnostnej svätej omše privítal Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita všetkých pútnikov, nového apoštolského nuncia na Slovensku Mons. Nicola Girasoliho a taktiež popredných predstaviteľov štátu.

V úvode homílie nám Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup pripomenul minuloročné slová pápeža Františka. Poukázal v nich na život Panny Márie ako na odkaz živej a žitej viery keď povedal: „*V tejto šaštínskej národnej svätyni sa s vierou a úctou schádza slovenský národ, pretože Ona nám daruje Ježiša.*“ Otec Viliam pokračuje v myšlienke: „*Ona je Matkou, ktorá nám ponúka svojho syna Ježiša od začiatku kresťanstva na našom území.*“ V ďalšej časti príhovoru kazateľ pripomenul veriacim dejiny úcty k Panne Márii, ktoré sa vinú od čias cyrilo-metodskej misie. Kazateľ ďalej cituje slová pastierskeho listu ostrihomského arcibiskupa Jána Vitéza pre svoju diecézu z roku 1470, ktorá v tom čase pokrývala celé územie Slovenska. Poukazuje na hlboké korene úcty k Panne Márii: „*Hrozí nám veľké nebezpečenstvo zo strany Turkov, nepomôžu nám naše zbrane, ani zbrane našich susedov. Musíme sa obrátiť na nadprirodzenú pomoc. Dejiny nás učia, že naši predkovia*

Biskup Viliam Judák počas liturgie

sa v ťažkých časoch utiekali k Panne Márii, keď ju prosili o pomoc a Ona ich vyslyšala. Ako arcibiskup sa obraciam na vás, zasväťme sa spoločne Bolestnej Panne Márii, aby aj naďalej bola našou ochrankyňou a zachránila nás pred všetkými nebezpečenstvami.“

V ďalšej časti príhovoru otec arcibiskup spomenul rýchle, dynamické zmeny v oblastiach digitálnych technológií, ktoré nás tak často zotročujú a uvádzajú do „neprehľadnej húštiny“ informácií. Žijeme tiež dobu spochybňovania, aj tých najprirodzenejších základov našej existencie, stráca sa

zmysel obety, súcít.

Na záver homílie otec arcibiskup adresoval veriacim apelujúce slová: „*Majme kríž vo svojich srdciach. Pokúsme sa o výpravu, ktorá by všetkým obyvateľom Slovenska bez rozdielu umožnila zakúsiť rozžiarenú milostivú láskyplnú usmievajúcu sa Božiu tvár. Aby sme sa tak mohli bez trpkosti, závidi, vypočítavosti a predsudkov v pravde pousmiať jeden na druhého aj sami nad sebou úsmevom, ktorý rozvážuje uzly našej spletitej existencie a situácie.“*

Slávnostný deň ukončila večerná svätá omša s novokňazským požehnaním.

Púť seniorov a chorých 16.9.

Už tradične po slávnosti Sedembolestnej Panny Márie, zavítajú do baziliky vzácní pútnici, aby oslávili tento sviatok patrónky Slovenska na Púti seniorov a chorých.

V úvode homílie poďakoval všetkým veriacim hlavný celebrant slávnostnej svätej omše otec Jozef Haľko, pomocný bratislavský biskup za to, že putovali do Šaštína pozdraviť svoju nebeskú Matku. Práve slovo matka niekoľkokrát rezonovalo v jeho príhovore: „*Pozrite sa na pietu, nie čisto ako na umelecké dielo... tá objímajúca, milujúca Sedembolestná Mama chce objasť aj Teba celého a celú so všetkým, čím si, so všetkým, čo prežívaš, po čom túžiš, čo ťa trápi. Chce objasť aj tvoje deti, tvoje vnúčatá, tie ktoré chodia do kostola, aj tie, ktoré nechodia do kostola. Všetku bolesť vylož tam, do Máriinho náručia. Pretože Ona každú tú bolesť už drží v bolesti svojho Syna.“*

Na záver príhovoru otec Jozef adre-

Pútničky počas zasväcujúcej modlitby k Panne Márii

soval pútnikom slová: „*Môžete byť veľkým darom pre mladých ľudí, ktorí sa nevedia „zmestiť do kože,“ ktorí nie sú ochotní uznať svoje hranice a spoznať svoju identitu. Ste darom pre prostredie, v ktorom žijete, ak žijete s vierou, láskou a ochotou počúvať mladých, ktorí bojujú svoje zápasy. Ďakujem za vašu kázeň, milí seniori, za vašu homíliu, ktorú mlčky hovoríte, tak veľmi presvedčivo a nahlas.“*

VEDELI STE?

„Záhadná“ tabuľa

Bočným východom baziliky sa dostanete k trojhrannej kaplnke. Nad dverami tohto východu je v interiéri chrámu umiestnený latinský nápis v ozdobnom ráme – kartuši. Vela návštevníkov si ho pri bežnej prehliadke nepovšimne, ale viaže sa k významnej historickej udalosti tohto pútnického miesta.

V roku 1762 stavebné práce na výstavbe pútnického chrámu v Šaštíne pre milostivú sochu Sedembolestnej Panny Márie pokročili natoľko, že v 12. augusta ho slávnostne posvätil ostrihomský arcibiskup František Barkóci. V nedeľu 15. augusta 1762, na slávnosť Nanebovzatia Panny Márie sochu slávnostne preniesli za účasti panovníckej rodiny na hlavný oltár. Celá slávnosť zodpovedala dobovým zvyklostiam a bola koncipovaná ako veľkolepé divadelné predstavenie. Sprievod okrem množstva cirkevných a svetských hodnostárov dopĺňalo 14 pyramíd s rôznymi symbolmi a nápismi, ktoré poukazovali na zázračnú silu milostivej sochy. Prenášanie milostivej sochy bolo vnímané ako prenášanie archy zmluvy do Jeruzalema. Pred vstupom do terajšej baziliky nechal prior kláštora postaviť víťazný oblúk s obrazom Sedembolestnej pod baldachýnom na štíte. Nad tým sa vznášala postava trúbiacieho strážcu s nápisom z knihy Judita (v preklade podľa Vulgáty Jdt 8, 8 *Vo všetkom bola najcnostnejšia*). V strede víťazného oblúka sa nachádzal nápis, ktorý sa ako jediný

Nápis nad bočnými dverami baziliky

zachoval doposiaľ a je umiestnený z vnútornej strany nad bočným severným východom. Tento nápis v ozdobenej kartuši je aktualizáciou textu o prenášaní Pánovej archy, ako ju opisuje 1 Kr 3, 5-8. V preklade znie: *Kňazi niesli archu, kráľ však a všetok zástup, ktorý prišiel, kráčali s ňou. Vnútornú stranu stĺpov oblúka zdobili erby krajín monarchie, z vonkajšej strany boli dvaja štítonosiči s biblickými citátmi odkazujúcimi k arche. Jeden niesol nápis Čo urobíme s Božou archou (1 Sam 5, 8) a druhý Prinášajú (archu) do svätyne chrámu a je umiestnená na svojom mieste v strede stánku, ktorý jej postavil kráľ (1 Kr 8, 6 a 2 Sam 6, 17). Pri vstupe k víťaznému oblúku v strede klačali dvaja maľovaní pavlíni, ktorí držali dlhší latinský verš, ktorý ospevoval Pannu Máriu. Vedľa oblúka stáli dve vysoké pyramídy s podobnými biblickými nápismi, ktoré sa viazali k prenášaniu archy. Po skončení slávnosti, keďže ešte neboli zariadené bočné kaplnky, ozdobné časti víťazného oblúka použili k výrobe oltárov do týchto kaplniek, ktoré neskôr nahradili mramorovými.*

Autor článku:

Mgr. ThLic. Martin Hoferka, Th.D.

(spracované podľa Documenta artis paulinorum II, Budapest 1976.)

Likvidácia šesťsto kláštorov neobišla ani Šaštíne

Počas panovania cisárovnej Márie Terézie duchovný život na terajšom území Slovenska rozkvital. Prispelo k tomu to, že cisárovná bola veľmi nábožná, veriac a panovníčka, ktorá spolu s manželom Františkom Lotrinským navštevovala chrámy, obzvlášť mariánske svätyne. Podporovala ich stavby a podieľala sa aj na ich zveľadovaní. Výnimkou nebol ani chrám zasvätený Panne Márie Sedembolestnej v Šaštíne.

Radikálny zlom nastal po smrti cisárovnej, kedy sa panovania ujal syn cisárskeho páru Jozef II. Vo svojej reformačnej horúčke siahol na kláštory a ich majetok. V roku 1786 zrušil všetky kláštory, ktoré podľa jeho názoru neboli potrebné. Týkalo sa to najmä kontemplatívnych reholí a neobišlo ani pavlínov – Rád sv. Pavla Prvého Pustovníka.

Čo sa stalo po zrušení s pavlínmi, čo boli v Šaštíne? Spolu s pátrom priorom ich bolo sedemnást. O ich ďalších osudoch sa nám nezachovali podrobnejšie správy. Cisárski zmocnenci im dovolili ešte nejaký mesiac pobudnúť v kláštore, kým si nájdu nové pôsobisko na farách.

Chrám Sedembolestnej i kláštor v Šaštíne boli majetkom rádu pavlínov. Chrám nebol farským kostolom a všetko čo sa v chráme a kláštore nachádzalo zhabal štát. Spísali inventár, veci mali predať a peniaze odovzdali do tzv. náboženskej základniny (fond spravovaný štátom). V Šaštíne do-

Erb Rádu sv. Pavla Prvého Pustovníka

konca spisovali a peňažne hodnotili fresky a maľby v chráme, ktoré nebolo možné predať, iba ak by predali aj chrám ...

No Jozef II. predsa len urobil výnimku a aj keď zrušil farské kostoly na námestí v Šaštíne a v Strážach (premenil ich na sklady), aby sa pútnický chrám Sedembolestnej stal farským kostolom a nemusel ho poprípade zavrieť. Stalo sa to 20. mája 1786 a cisár to urobil vraj z lásky k svojim nebohým rodičom.

Po odchode pavlínov zo Šaštína prišli spravovať chrám diecézni duchovní, dekan a štyria kapláni, aby mohli vykonávať pastiersku službu pre veriacich. Bývali v zrušenom pavlínskom kláštore, ktorý sa stal cisárskym majetkom.

(pokračovanie v budúcom čísle, zdroj: Ernest Macák: *Naša Sedembolestná Matka*, rok vydania 2004)

Chcete podporiť Národnú svätyňu?

Jednorazovo

1. **Modlitbou** – aby bol každý pútnik, ktorý do Šaštína smeruje, zahrnutý milosťami a silou do ďalších dní.
2. **Dobrovoľníckou pomocou** – ak chcete ponúknuť svoje sily a čas, budeme vám vďační. Celá organizácia si vyžaduje mnoho šikovných rúk. V prípade záujmu sa ohláste na pute@bazilika.sk
3. **Príspevkom** – váš príspevok môžete zaslať na naše číslo účtu: IBAN – SK380200000002957403454 (€) alebo nám napíšte a pošleme vám poštové poukážky.

Pravidelne

1. **Modlitbou** – pravidelná modlitba je tiež veľmi dôležitá.
2. **Dobrovoľníckou pomocou** – ponúknite svoju pomoc počas roka.
3. **Príhláste sa medzi Priateľov Národnej svätyne** – pomôžete pravidelným finančným príspevkom rozvíjať NÁRODNÉ PÚTNICKÉ MIESTO.

Výhody Priateľov Národnej svätyne

Bulletin Národnej svätyne domov do schránky.

Vždy v nedeľu o 10.30 hodine svätá omša obetovaná za dobrodincov a Priateľov Národnej svätyne. **Ďakujeme Vám!**

Zaregistrovať sa môžete:

Telefonicky +421 903 160 904, +421 34 654 21 11

(V pracovné dni od 8.00 do 14.00 hodiny)

Cez internetový formulár bazilika.sk/podportenas/priatelja

Bulletin Bazilika Sedembolestnej vydáva:

Rímskokatolícka Cirkev, Farnosť Šaštín-Stráže

Kláštorné námestie 1295, 908 41 Šaštín-Stráže

E-mail: pute@bazilika.sk

Naše web stránky: www.bazilika.sk

a www.facebook.com/BazilikaSedembolestnej

Internetové vysielanie: na kanáli YouTube

s názvom Štúdio 7bolestná

Putujte domov k Matke 2022

OKTÓBER

- 1.10. – Púť ružencových bratstiev
- 8.10. – Púť za svetlom radosti
- 15.10. – Púť abstinentov
- 22.10. – Púť za kňazov

Prvá sobota v mesiaci

Svätá omša sa začína o 16.00 hod.

Rozpis v roku 2022:

1.10., 5.11., 3.12.

Večery hnutia MZK

(modlitby za kňazov)

Vždy druhý piatok v mesiaci pre všetkých, ktorí sa chcú modliť za kňazov. Začiatok o 18.00 hod. – sv. omša, ďalej podľa pripraveného programu.

Chlapské večery

Vždy tretí piatok v mesiaci (okrem letných prázdnin), určené pre mužov. Začiatok o 19.30 hod. – sv. omša, ďalej podľa pripraveného programu.

Zmena programu vyhradená!

